

तदुपभोगेन लुप्तचन्दनादीन्ज्ञानव्याजेन गोपयन्तीं सखीं प्रति नायिकायाः सोल्लुण्ठ-
नोक्तिरियम् । मच्चैष्टया नायात इति मिथ्यावादिनि, हे दूति, बान्धवजनस्य मम

तं संयुज्यागतां दूतीं प्रति ज्ञानकार्यप्रकाशनमुखेन संभोगं प्रकाशयन्त्या विदग्धोत्तमना-
यिकाया उक्तिरियम् । अयि मिथ्यावादिनि, मया गत्वा बहुधा प्रसादितोऽपि नायात इति
मिथ्याभाषणशीले, बान्धवजनस्य मद्रूपस्य अज्ञातः स्वार्थसाधनतत्परतया अनाकलितोऽग-
णितः पीडाया वियोगानलसंभूताया आगम आगमनं यया तथाभूते । हे दूति, न तु
सखि । प्रतारणकर्तृत्वाद्दूतीपदेन मिथ्याभाषणशीलत्वयोग्यता व्यज्यते । त्वम् इतो मत्स-
काशाद् वापीं खातुं खानार्थं गतासि तस्य बहुधा कृतापराधस्य अत एवाधमस्य परवेद-
नानभिज्ञतया दुःखप्रयोजककर्मशीलस्य अन्तिकं समीपं न पुनरिति 'गतासि' इत्यनुष-
ज्यते । पुनरेवार्थे । नैव गतासीत्यर्थः । उक्तार्थे साधकमाह—निःशेषेत्यादि । तवेत्यस्य
स्तनतटादिभिः सर्वैरन्वयः । यतस्तव स्तनयोस्तदं प्रान्तसमदेशो निःशेषं यथा स्यात्तथा
च्युतं स्खलितं चन्दनं यस्मात्तथाभूतम् । न तूरःखलम्, नापि संध्यादिरूपनिश्चोन्नतभा-
गोऽपि । वापीगतबहलयुवजनत्रपापारवश्यादंसद्वयं लक्ष्म्यस्वस्तिकीकृतभुजलतायुगलेन
तटस्थैवोन्नततया मुहुर्मुहुः परामर्शात् । अत एव च्युतमित्युक्तम्, न तु च्यावितं
क्षालितं वेति । युवजनसंमर्देन तत्राप्यनवकाशात् । व्यङ्ग्यपक्षे तु—तट एव मर्दनाधिक्या-
त्संध्यादौ नायककरपरामर्शयोगाच्च तटमेव तथाभूतमिति व्यक्तमेव । एवमधरोऽधरोष्ठो
निःशेषं यथा स्यात्तथा मृष्टो न त्वीषन्मृष्टः रागः ताम्बूलरक्तिमा यस्य तथाभूतः । उत्ता-
नत्वेन बहलजलसंबन्धात् । न तूत्तरोष्ठः । न्युज्यतया तत्संबन्धमान्धात् । व्यङ्ग्यपक्षे तु—
अधरोष्ठ एव कामशस्त्रे चुम्बनविधेः उत्तरोष्ठे चुम्बननिषेधाच्च तत्रैव तत्कृतं तथात्वम् ।
किंच, नेत्रे लोचने दूरं प्रान्तभागे एव अनजने अजनरहिते । ज्ञानकाले नयनयोर्मुद्र-
णान्मध्ये जलसंबन्धाभावात् । व्यङ्ग्यपक्षे तु—प्रान्त एव चुम्बनविधेर्मध्ये तन्निषेधाच्च
तत्रैवाजनत्वम् । तथा इयं दृश्यमाना तव तनुः शरीरं तन्वी कृशा । ज्ञानजन्यशीत-
वशात् । अत एव पुलकिता पुलका रोमोद्गमाः संजाता यस्यास्तथाभूता । व्यङ्ग्यपक्षे
तु—कार्श्यं मुरतश्रमात्, पुलकश्च तत्रानुभूताद्भुतरसस्तरणात्, । एवं विदग्धाया गूढ-
तात्पर्यवाचोयुक्त्या साधारणेष्वेतेषु वाक्यार्थेष्ववगतेषु विदग्धोत्तमनायिकात्वदुःशीलत्वादि-
रूपवक्तृबोद्धव्यवैशिष्ट्यबलादधमपदार्थो दुःखप्रयोजककर्मशीलत्वरूपः साधारणो वाच्य-
तादशायां तादृशकर्मन्तरशीलत्वरूपेणावस्थितो व्यजनया दूतीसंभोगरूपतादृशकर्मशी-
लत्वाकारेण पर्यवस्यति । अत एव झटिति व्यङ्ग्यबोधकत्वादधमपदस्य प्राधान्यम् । वक्तृ-
बोद्धव्यवैशिष्ट्यबलेन विशेषाकारेण पर्यवसाने विलम्बाभावात् । चन्दनच्यवनादीनां तु
ज्ञानकार्यतया निबद्धानां योग्यतया संभोगाङ्गभूतास्तेष्वनुम्बनादिकार्यताप्रतिसंधाने सति
तद्व्यजनद्वारा संभोगगमकत्वमिति विशेषः । अत्र च त्वय्यकृतशायां यद्बान्धवबुध्या
विश्रसिमि यच्च तत्रैवंविधे वृद्धमनुरक्तासि तद्युक्तमेव ममैवंविधविविधवञ्चनाजनितपरि-
तापपात्रत्वमितीर्ष्याहेतुकिप्रिलम्भसंचारनिर्वेदध्वनिः । तदनुगुणश्च दूतीसंभोगः । चन्द-
नच्यवनादीनां च वाच्यानां व्यङ्ग्यानां च परिरम्भचुम्बनाद्यनुभावानां संभोगोत्कर्षद्वा-
रेण्योत्तेजकानां निर्वेदोत्कर्षत्वमिति संक्षेपः ।